

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 26sten OCTOBER 1833. N. 43.

De Curacaosche Loterij.

DE ondergeteekenden gunstige berigten van buiten 'slands, betreffende de Lotery, ontvangen hebbende, verzoeken de belanghebbenden om hunne nummers voor welke zy geteekend hebben, te komen afhalen; en brengen mits deze ter kennis van het publiek dat er maar slechts honderd nummers te koop zyn, welke zy wenschen spoedig te verkoopen, ten einde de trekking der Eerste Klasse van de Lotery te bespoedigen.

De Commissarissen der voormelde Lotery,
JACOB DE JEOS. NAAR.
E. CURIEL.

Den 18 October 1833.

Publieke Verkooping.

DE Kinderen van wylen Dewoduwe SAL. C. HENRIQUEZ, als Executeuren en Erfgenamen hunner moeder, maken hierby aan het publiek bekend dat zy in de aanstaande maand December de volgende effecten en eenige Slaven by Publieke. Opveiling zullen verkoopen; als:—

Een Huis in de Willemstad, Joode Kerk Straat, No. 219.
Een do. „ „ „ Kuiper Straat, „ 234.
Een do. „ „ „ ——— ——— „ 238.
Een do. „ „ „ Keuken ——— „ 37.
Een do. „ „ „ Joode ——— „ 122.
Een do. aan den Waterkant van de Overzyde dezer haven, No. 215.

De genen die een of meer dier Effecten of Slaven uit de hand willen koopen, kunnen zich ten Pakhuize van de Heeren M. & H. C. HENRIQUEZ vervoegen, om aldaar de konditien te vernemen, die zeer voordeelig zullen zyn.

Den 18 October 1833.

TE HUUR OF TE KOOP.

HET HUIS No. 140, Wyk No. 2, gelegen aan de Overzyde op den Rooden Weg, toebehoorende aan den ondergeteekende, wordt te HUUR of te KOOP aangeboden.

W. R. BRUGMAN.

Den 10den October 1833.

TE KOOP.

Een FORTE PIANO. Te bevragen op de Drukkery.

THE Public are hereby cautioned not to trust any of the crew of the American Brig DELOS, as any debts of their contracting will not be paid by the Captain or Consignee.

O. M. DACOSTA.

October 25, 1833.

THE Public are hereby cautioned not to trust any of the crew of the American Brig UNION, as any debts of their contracting will not be paid by the Captain or Consignee.

O. M. DACOSTA.

October 25, 1833.

THE Public are hereby cautioned not to trust any of the crew of the American Schooner VESPER, as any debts of their contracting will not be paid by the Captain or Consignee.

O. M. DACOSTA.

October 25, 1833.

THE Public are hereby cautioned not to trust any of the crew of the Danish Brig WILLEM, as any debts of their contracting will not be paid by the Captain or Consignee.

O. M. DACOSTA.

October 25, 1833.

Medegedeeld

Aanspraak van den Heer Santos Michelena, Gevolmagtigden Minister van Venezuela aan den Heer President van Bogota; en antwoord van dezen.

„ Vrede, vriendschap en eendragt met de Staten van het Centrum en het Zuiden van Columbia, was de zinspreuk welke Venezuela in 1829 aannam, toen zÿ, door vrÿwillige en eenstemmige opdragt van al het volk, tot hare nationaliteit terug keerde. Het Kongres van 1830 zoude die belofte hernieuwd hebben, welke slechts door middel van eene plegtige handeling bevestigd was, indien niet de tyrannie in den toegang der wanhoop Nieuw Granada in een tooneel van burgertwist had doen veranderen en bedreigd zÿne verwoestingen aan gene zÿde der Tachira te doen uitstrekken. De Voorzienigheid waakte echter ten goede over het menschelÿk geslacht; zÿ maakte een einde aan zoo vele ongelukken, door eindelÿk de zegepraal te schenken aan de magt en moed van het volk van Nieuw Grenada, hetwelk thans de vruchten van zÿn onvermoeiden arbeid geniet, onder de begunstiging van eene geschikte staatsre- [illegible] leed ondergaan te hebben, in den schoot des vaderlands teruggekeerd, gÿ hebt den roem deszelfs belangen voor te staan en tot deszelfs voordeel de talenten te besteden die U versieren.

Onder zoo vele gelukkige omstandigheden, heb ik de eer mÿ tot Uwe Excellentie te vervoegen als buitengewone afgezant en gevolmagtigde minister, overleggende de geloofsbrieven welke mÿn voorregt gronden, die beschouwd moeten worden als een ontegensprekelÿk bewÿs van de vriendschappelÿke gezindheden en de volmaakste achting mÿns gouvernements jegens dat van Nieuw Grenada.

Ik kan Uwe Excellentie verzekeren dat niets opregter gewenscht wordt, dan dat mÿne natie vaste betrekkingen aanga met die, welke Uwe Excellentie gebiedt, en dezelve tot dien graad van geluk en voorspoed gestegen te zien, welke zÿ door zeer billÿke reden, waardig is.

Volken die te gelÿken tÿd de loopbaan der beschaving intraden, maakten zich meester van hunne politieke voorregten en verhieven zich tot de rangen van souvereine staten, die gedurende eenigen tÿd door eene en dezelfde instellingen geregeerd werden: die één gevoelen koesterden; die één algemeenen vÿand hebben, namelÿk dien hunner onafhankelÿkheid; en welkers grondgebied tot nog toe niet wel bepaald is, bestaande in eene onmetelÿke uitgestrektheid, moeten zich door zulke nauwe banden vereenigen en zulke hartelÿke overeenstemming onderhouden, welke het fraaije schouwtooneel der wereld kan voorstellen van twee zuster natien,; de eene belangstellende in het welvaren en de vergrooting van de andere; en slechts wedÿverende in liefde tot de regtvaardigheid, in trouwheid jegens het nakomen zÿner beloften, in edelmoedigheid en in alle voorname deugden en edele gevoelens. Deze vereeniging daar te stellen van wege Venezuela is het voornaamste onderwerp, waarmede mÿn gouvernement mÿ tot Uwe Excellentie zond.

Wat my aangaat, zal ik trachten in de geheele toedragt mÿner zending Uwe Excellentie deze waarheden te bewÿzen, door mÿn gedrag uwe toegenegenheid te verdienen en mÿne heerlÿke functien na te komen met die vlÿt en trouwheid waaraan ik verbonden ben. Mÿn geluk en mÿne tevredenheid zullen volmaakt zÿn, indien ik aan mÿn vaderland zoude kunnen mede brengen de hartelÿke bekentenis van het Grenadiaansche volk, de goedkeuring van Uwe Excellentie en de zoete herinnering van toegebragt te hebben aan de innige en duurzame vriendschap van Nieuw Granada en Venezuela."

ANTWOORD.

„ Mÿnheer Minister!

„ Daar reeds door gewone gebeurtenissen Venezuela hare onafhankelÿkheid herkregen heeft, is uwe zending een zeer gelukkig gevolg voor Nieuw Grenada en voormy. Twee en twintig jaren zÿn er verloopen sedert het gouvernement van Cundinamarca de eerste afvaardiging van de regering van Venezuela ontving, waarbÿ beide gouvernementen elkander eene eeuwigdurende vriendschap beloofden. Na verloop van dit tÿdperk boden de aard en zwakheid van onze opkomende Republiek aan den algemeenen vÿand, de gunstigste voordeelen aan, om den loop der politieke en morele revolutie van 1810 tegen te gaan. Nieuw Grenada en Venezuela ondersteunden elkander in hunne wederzÿdsche ongelukken; leden even zoo de onheilen der Spaansche troepen, vormden één enkel huisgezin, deelden met elkander de gevaren en roem; doch zÿn eindelÿk gescheiden, zwichtende voor de onweêrstaanbare heerschappÿ hunner noodwendigheden, niet om elkander met onverschilligheid te aanschouwen, dan om van eene eigene regering te genieten, gewaarborgd door de banden van eene ware broederlÿke vriendschap. Indien het ons gelegen komt met eenig volk deze betrekkingen aan te knoopen en ons te vereenigen tegen den algemeenen vÿand, is het met die, waarmede wÿ Grenadianen de Columbiaansche familie uitgemaakt hebben, en welke de Voorzienigheid als vastgespÿkerd heeft aan Nieuw Granada. Overtuigd van deze waarheid, kan ik U verzekeren, dat gÿ mÿ altoos geschikt zult vinden, om de belofte van myn vaderland na te komen, vaststellende onze onderlinge betrekkingen, onze algemeene lasten matigende en oogenblikkelÿk blÿken gevende van ware vriendschap en broederlÿkheid aan de regering en den staat van Venezuela. Ik stel het grootste vertrouwen in den uitslag uwer zending, zoo wel voor den aard der handelingen, waarmede uw gouvernemem U opgedragen heeft, als voor uwe personele aangelegenheden; en van nu af, kunt gÿ aan het Venezuelaansche gouvernement de verzekering mede deelen, waarmede dat van Nieuw Granada en het volk hetwelk voorgaat, ooit nagelaten hebben, zÿne vrienden en broeders te zÿn."

De Curaçaosche Courant.

Aº 1833. Nº 17.

PUBLICATIE

Houdende bepaling van den dag tot doleantie over den omslag van het een percent Patentregt.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Directeur over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal de rekeningen wegens het een percent patentregt sedert primo July tot ultimo September d. j. uitgeschreven en bezorgd zyn, zoo hebben wy, overeenkomstig de deswege bestaande verordeningen, goedgevonden en verstaan te bepalen en hierby kennelyk te maken: dat de Raad van Policie op aanstaanden Woensdag den 30sten dezer des voormiddags te elf ure in de Raad kamer op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam vergaderen zal om tot 'smiddags te twaalf ure zitting te houden, ter aanhooring en beslissing over de belangen der genen, dewelke vermeenen mogten redenen van bezwaar tegen de aan hen bezorgde rekeningen te hebben.

Gearresteerd op Curaçao den 25 October 1833, het 20ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato ut supra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 25 October 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 2 November als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16 Oncen wogen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde Fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE,

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 18 October 1833.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer Kolonie, heeft de afstand van het Burgerregt in deze kolonie door JOSEPH EMANUEL VERHELST gedaan, aangenomen met ontheffing deszelven van alle daaraan verbondene voorregten en pligten.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

BEKENDMAKING.

ALZOO Mr. C. C. ROMER, Commissaris van Policie, belast met het Publieke Ministerie a. i. in zyne betrekking van Patronus Servorum in deze kolonie, zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft, met verzoek dat er mogen verleend worden brieven van manumissie voor de door nu wyle de weduwe C. G. F. SERZ, geboren VAN DER BIEST, gemanumitteerde Slaven MARIA ISENIA (alias) MARITJE en de vier door de genoemde MARIA ISENIA verwekte kinderen genaamd VICTORINA EUSEBIA, ELISABETH LEONA, SUSANNA BALBINA en GUILIELMUS MARTINUS; zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de genoemde Slavin en hare genoemde kinderen mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 25 October 1833.

BEKENDMAKING.

ALZOO ANNA CHRISTINA GRAVAL, Weduwe BERNARD KRAPFT, zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor den haar in eigendom aankomende Slaaf JOHANNES MARTIS, zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op den genoemden Slaaf mogt sustineren, op te roepen om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarie aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 25 October 1833.

L Y S T

van de ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven aangekomen sedert den 18 tot den 24 dezer.

M. A. Jesurun.
Penso, Brandao & Co.

Curaçao den 25 October 1833.
De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—OCTOBER.

19.	boot St. Juan, Berre,	St. Jans Kaai
	golet Maria Jacinta, Torres,	Puerto Cabello
21.	brik System, Hutchinson,	Nieuw York
	golet Vesper, Busch,	Philadelphia
22.	faluche St. Jozé, Bello,	Barcelona
	bark Monserrate, De Arze,	Aguadilla
	brik Union, Turley,	Philadelphia
	—— Willem, Knudten,	St. Thomas
23.	golet Maria Cathalina, Danies,	Carthagena
	—— Henry, Etchbergen,	Trinidad

UITGEKLAARD—OCTOBER.

21.	boot St. Juan, Berre,
	golet Eensgezindheid, Van Grieken,
22.	bark Barbelina, Craane,
23.	golet Amable Maria, Sillé,
24.	—— Tres Hermanas, Torres,
	—— Henry, Etchbergen,
	—— Maria Jacinta, Torres,
25.	—— Deligencia, Dias,
	—— Vesper, Busch,

Wy zyn vriendelyk begunstigd geworden met drie Engelsche Couranten, behelzende Londensche berigten van den 30 Augustus tot den 4 September. Wy hebben uit dezelven, zoo veel tyd en plaats ons toegelaten hebben, die uittreksels gemaakt, welke wy het belangrykste voor onze lezers geacht hebben.

Na eene tydverloop van drie maanden, (sedert de mededeeling van het voorloopige traktaat, tusschen het gouvernement der Nederlanden met de gouvernementen van Frankryk en Engeland) dat wy het genoegen gehad hebben, bemoedigende tydingen medetedeelen, wegens de hoop op het sluiten van een eind traktaat tusschen Holland en Belgie, vinden wy ons andermaal genoopt, om het oude liedje te zingen: de zaken van Holland en Belgie staan op denzelfden voet.

De Koning van Engeland heeft op den 29 Augustus de zittingen van het Parlement uitgesteld; en by die gelegenheid in eene aanspraak, iets uitgebreider dan gewoonlyk, geeft hy zyn leedwezen aan het Parlement te kennen "dat hy als nog het sluiten van eene eindschikking tusschen Holland en Belgie niet kan aankondigen; maar dat het traktaat, hetwelk hy, gezamentlyk met den Koning der Franschen, in de maand Mei, met den Koning der Nederlanden gesloten heeft, de hernieuwing van vyandelykheden in de Nederlanden voorkomt en op die wyze eene nieuwe zekerheid voor het behoud van den algemeenen vrede verschaft."

De Koning van Engeland geeft teffens in die aanspraak te kennen "dat hy van zyne bondgenooten en van al de vreemde mogendheden, by voortduring de verzekering van hunne vriendschappelyke gezindheden ontvangt."

Op die wyze zal men dan voor het belang van den zoogenaamde algemeenen vrede, Nederland geheel uitputten. Gedurende dien algemeenen vrede, heeft de oorlog toch in alle streken van Europa gewoed. Men meent, zoo het schynt, dat de algemeene vrede van Europa niet gebroken is, zoo lang Engeland en Frankryk met Rusland, Oostenryk en Pruissen in schynbare vriendschap leven. Wy gelooven echter dat de vrede van Europa alleen dan algemeen is, wanneer nergens in dat werelddeel den kryg gevoerd wordt.

De volgende uittreksels zullen de lezers in staat stellen om den waren toestand der zaken te kennen.

LONDEN, Aug. 30.

Brussel, Aug. 25.—"Ingevolge op heden ontvangene berigten, bestaan de twee punten, welke als nog door de Conferentie te Londen in de zaken van Holland en Belgie moeten worden beslist, in de verdeeling der schuld en de eindregeling voor de vaart op de Schelde. Het schynt dat onze gevolmagtigden tot hiertoe zich standvastig gehouden en niet afgeweken hebbben van de grondbeginzelen, waarop deze twee gewigtige punten in de 24 artikelen gevestigd zyn. Gelyk wy onderrigt zyn, heeft Sir Robert Adair in deze laatste veertien dagen zich alle moeite gegeven, om ons gouvernement van deszelfs genomen besluit te doen afwyken en hetzelve te overreden om op nieuws toetegeven; maar zyne pogingen waren vruchteloos. Eergisteren echter zyn er nieuwe instructien aan onze gevolmagtigden gezonden geworden, en schoon de inhoud van die instructien voor Sir Robert Adair is geheim gehouden, schynt hy echter tevreden te wezen.—*Le Courrier Belge.*

"De Conferentie zal Maandag (den 26 Aug.) voor het laatst zitting houden ten einde te trachten de verschillen tusschen Holland en Belgie geheel en al te vereffenen."

LONDEN, Sept. 4.

'sHertogenbosch, Aug. 27.—"Wy vernemen dat de onderhandelingen tusschen de Hollandsche en Belgische kommissarissen betrekkelyk de gemeenschap tusschen Maastricht en deze provintie, eergisteren zyn voortgezet geworden. Men zegt dat de Hollandsche kommissarissen, door die van Belgie op eene zeer vriendelyke wyze te Hasselt zyn ontvangen geworden.

"Al de ministers die hier waren, gingen gisteren naar het Loo, ten gevolge, zoo men zegt, van uit Londen ontvangene depeches betrekkelyk de byeenkomst van de Conferentie op den 24sten, by het opbreken van welke zitting de nader byeenkomst zonder tydsbepaling is uitgesteld geworden.

"Eenige personen beweren dat het vraagstuk hetwelk thans zal worden behandeld, is opzigtelyk de meerdere of mindere bevoegdheid van het Hollandsche gouvernement om van zyne zyde voorstellen aan den Duitschen ryksdag te doen ten opzigte het Groot Hertogdom Luxemburg. Men weet niet of de Heer Verstolk van Zoelen al dan niet terug zal keeren. Eene stoomboot lag te Hellevoetsluis gereed, om naar Londen met depechen te vertrekken. Wy vernemen ook iets wegens eene beraadslaging in den Duitschen ryksdag over het onderwerp van Luxemburg.

"Een der belgische ministerieele nieuwsbladen berigten: dat Oostenryk, Pruissen en twee andere staten in de bondsvergadering verklaard hebben, dat zy hunne toestemming niet zullen geven, tot eenige schikking ten opzigte van Luxemburg en dat hunne regten tot het uiterste toe zullen gehandhaafd worden; dat er beraadslaagd wordt, om gevolmagtigden naar de Conferentie te Londen te zenden, doch dat er als nog geene zyn gezonden, om dat er twyfel is ontstaan, wegens de mogendheid van welke de gevolmagtigden hunne instructien zouden ontvangen, ingeval zulks mogten vereischt worden, op een tydstip dat de ryksdag niet vergaderd is; en dat de keuze tusschen Pruissen en Oostenryk bestaat.

"Deze berigten vermelden verder dat de ryksdag in diezelfde zitting besloten heeft, om het garnisoen van Frankfort te versterken, als redenen daartoe aanvoerende, dat er eene zamenzwering is ontdekt, ten doel hebbende het in vryheid stellen der wegens staatkundige zaken gevangene personen; en dat Wurtemberg zich tegen dezen maatregel heeft verzet."

Onder het rubriek *The Congres*, vinden wy in de Engelsche Courant van den 2 tot den 4den September, nog het volgende ten opzigte van Luxemburg.

"De Hollandsche stoomboot, welke op Zondag moest aankomen, is eerst gisteren morgen (waarschynlyk den 1 Sept.) aangekomen. Zy brengt een antwoord van den Koning der Nederlanden op de zaak opzigtelyk het overdragen van een gedeelte van Luxemburg aan Belgie, bevattende: dat voor en aleer Zyne Majesteit zyne toestemming geeft tot de voorstellen van het Kongres, hy van den ryksdag te Frankfort deszelfs toestemming zal verzoeken om dat gedeelte van zyne domeinen te vervreemden, en dat hy eene verzekering van de mogendheden, welke de Conferentie uitmaken, zal moeten erlangen, dat zy niet, by het ontstaan van eenige nieuwe bezwaren, hare zittingen zullen opschorten, aangezien zoodanige handeling aanleiding moet geven tot een onnoodig en zeer ongelegen uitstel, en welke naar Zyner Majesteits gevoelen geheel ondoelmatig is.—*Morning Post.*

Dit is alles wat wy vinden ten opzigte der zaken in geschil tusschen Belgie en het Moederland; en wy kunnen uit deze berigten niet opmaken dat de Conferentie *uit een gegaan is*; maar wel dat derzelver nadere zitting onbepaald is uitgesteld.

Ten opzigte het gerucht hetwelk gedurende deze week in omloop was, dat het gouvernement der Nederlanden een offensief en defensief traktaat met het gouvernement der Vereenigde Staten van Noord Amerika zoude gesloten hebben, vinden wy iets deswegens in de Engelsche Couranten.

Het schynt dat er werkelyk een traktaat tusschen de evengemelde gouvernementen is gesloten geworden, en de oppositie party, die de Ministers altyd in het Parlement zoekt te beschuldigen, wil dat traktaat doen voorkomen als zeer nadeelig zoo voor Engelands handel als voor deszelfs staatkundig bestaan. Het lid Attwood heeft Lord Palmerston, Minister voor de buitenlandsche zaken, gevraagd, of het hem niet bekend is dat er een traktaat onlangs is gesloten geworden tusschen het gouvernement der Nederlanden en dat der Vereenigde Staten van Noord Amerika, welk traktaat, hy wel onderrigt is, zeer nadeelig is voor de belangens van Engeland? Lord Palmerston heeft geantwoord dat hy geene officiele kennis droeg van zoodanig een traktaat. Men wil beweren dat zoodanig een traktaat bestaat, en dat deszelfs handels voorwaarden zoo wederzydsch gunstig zyn voor de Hollanders en de Amerikanen en zoo ongunstig voor de Engelschen, dat derzelver uitwerking de Nederlanden en de Vereenigde Staten onafscheidelyk aan elkander zal verbinden, en geheel de weinige overgeblevene betrekkingen van Engeland in den noordschen handel zal vernietigen. Men voorspelt dat deze vereeniging in tyd van oorlog hoogst nadeelig kan zyn, wanneer de Schelde de geregelde rendevous kan worden van Amerikaansche met Hollandsche, waarschynelyk ook van Russische, zoo niet ook van Fransche kapers, alsmede van oorlogschepen van die mogendheden. Dit is maar eene vrees; maar heeft Engeland ook niet het ergste te vreezen, zoo hy onder de magt dier mogendheden gerake? Ten minste Holland, gelyk zy zelven erkennen, is alles behalve vriendschap schuldig aan Engeland, wegens deszelfs dubbelzinnige handelingen in de Belgische geschillen.

De andere berigten kunnen wy slechts kortelyk aanstippen.

De zaken in Portugal zyn niet geheel vereffend; Don Pedro is druk bezig Lissabon te versterken, door in den omtrek derzelve forten optewerpen en de toegangen te versperren. De krygsmagt van Don Miguel met Generaal Bourmont aan het hoofd, is in aantogt tegen Lissabon en hare voorhoede zoude in eene schermutseling de troepen van Don Pedro verslagen hebben. Van de Duyns zyn er drie stoombooten met Fransche officieren, krygsbehoeften enz. naar Don Miguel gezeild.

Er hebben onlusten plaats gehad in de provintien van het koningryk Napels en aan de grenzen van de Pauselyke staten.

De Koning van Spanje was weder ziek en werd geringeloord door de twistende partyen in zyn ryk: dan doet men hem overhellen, om de zaak van zyne dochter voorttezetten, dan helt hy somtyds over tot de Apostolike party die Don Carlo op den troon wil hebben.

De geschillen van Zwitzerland zyn nog niet vereffend en men wil het voorhouden dat de byeenkomst van de Keizers van Rusland en Oostenryk en den Koning van Pruissen te Tölipz, ten doel heeft om die geschillen te beslechten.

Nieuw Yorksche Couranten alhier ontvangen, bevatten byzonderheden aangaande de verwoestingen, die de Cholera in Mexico aanrigt, waar zy in woede, de hevigste pest, die er ooit bestaan heeft, overtreft.

In de hoofdstad stierven er dagelyks 5 á 600 menschen aan deze ziekte. De president der Republiek Santa Anna, die met 4000 man uitgetrokken was om Arista, het hoofd van de opstandelingen, te bestryden, gaf in eene depeche aan den minister van oorlog te kennen, dat hy gedurende zynen togt 2000 man aan de Cholera had verloren. De sterfte onder de troepen van Arista was ook zoo groot, dat hy zich onvermogend bevond om iets van aanbelang te ondernemen. Wy zouden, zegt het Nieuw Yorksche dagblad, aan zulk eene tyding naauwelyks geloof kunnen slaan, zoo dezelve niet uit eene officiele bron kwam, namelyk uit eene depeche van den president aan het ministerie van oorlog.

De Cholera, die in het noorden van ons werelddeel begonnen is, zet haren doodmarsch naar het zuiden voort en heeft thans de Center Republiek bereikt.

Het gouvernement te Lissabon heeft twee korvetten en een ander vaartuig naar Madera afgezonden om dat eiland in naam van Donna Maria op te eischen, en twee andere vaartuigen naar de kust van Congo, waarheen Don Miguel honderden liberalen heeft verbannen; van welke velen reeds het slagtoffers zyn geworden der ongezondheid van het klimaat.

UITTREKSELS UIT UTRECHTSCHE COURANTEN.

NEDERLANDEN.

'sGravenhage, July 14.—De Heilige doop zal aan den jong geboren Prins *der Nederlanden*, op Woensdag, den 24 dezer, alhier in de St. Jacobs of- Groote Kerk toegediend worden. Z. K. H. zal de namen voeren van: *Willem Frederik Nicolaas Karel.*

FRANKRYK.

Parys, July 27.—Het vóór de July-feesten aangekondigde concert, brengt sedert ettelyke dagen de muzykale wereld in rep en roer. Metterdaad zal er nog niets zoo reusachtig en zoo nieuw ooit in Parys zyn gehoord geworden. De muzykspelers, gedirigeerd door den vorst onzer orchestmeesters, den heer *von Habeneck*, zullen vyf honderd in getal zyn. Het instrumentaal gedeelte, waarvan alleen de violen en alten zyn uitgesloten geworden, is zamengesteld als volgt: Groote klarinetten 280; octaaf-klarinetten 8; fluiten 12; oboës 130; hoorns 20; trompetten 20; tamboers 16; bassons 48; ophicleiden 15; contra-bassons 22; tymbalen en cymbalen 7; ketel-trommen 2; harmonie-trommen 6. Het koor zal bestaan uit 200 mannen en 100 vrouwen. Moeyelyk is het zich het uitwerksel eener dergelyke militaire muzyk voor te stellen, versterkt door 300 zangstemmen en 22 contre-bassen. De repetitiën worden druk voortgezet en alles belooft het schoonste resultaat.

July 28.—Op enkele plaatsen heeft de politie eene menigte wapens opgehaald, die voor het komplot, dat heden zou uitbreken, schynen bestemd geweest te zyn. De minister van binnenlandsche zaken had daags te voren een brief ontvangen, waarin werd opgegeven, dat in de straat *des Trois Couronos*, n°. 30, by den heer *Perardel*, een depôt van wapenen was, welke de kwalykgezinden tegen het gouvernement wilden gebruiken.—Men vond er werkelyk 4000 nieuw gegoten kogels, 150 geweren, vele sabels en pistolen. Onder de papieren ontdekte men brieven van het genootschap: *De regten van den mensch.*

— Op heden, zynde de tweede feestdag, heeft de revue der nationale garde plaats gehad. De Koning heeft om 10 ure de wapenschouw begonnen, en is ontvangen met de kreeten van: *Weg met de forten!* en *leve de Koning!*

— Gisteren avond, half negen ure, zag men langs de kaai *de la Megisserie* 6 stukken geschut met 2 kruidwagens ryden. Deze onbekende expeditie verwekte onrust; men hoorde overluid zeggen: "*Dit is voor ons bestemd.*"

— Men ziet door de straten van Parys van tyd tot tyd eene aardigheid, die de aandacht der Parysenaars gaande maakt. Eergisteren avond, om 6 ure, zag men een jongeling ... arm, doch met naakte voeten op de plaats *de Carroussel* wandelen, overluid roepende: *Ik ben een philosoof.* Tot welke klasse der wysgeeren hy behoorde, kwam men niet te weten.

— In de Vendée hebben weder onlusten plaats gehad. In eene ontmoeting waren 2 chouans gevangen gemaakt; doch eene bende van omtrent 80 chouans zyn geslaagd, hunne beide makkers uit de gevangenis te bevryden, in weerwil dat er een piquet troepen voor dezelve was geplaatst. Van weerszyden zyn eenige personen gedood geworden.

July 30.—De *Tribune* zegt:

"Gisteren bevond *Lodewyk Philippus* zich op de galery der Tuilerien, die op den tuin uitziet en groette de personen, die aldaar wandelden. Hy boog zich diep, en deed zyne groeten met teekenen met de hand vergezeld gaan; doch het publiek hield zich stil; men hoorde geen stem zich verheffen."

— De feestdagen zyn rustiger afgeloopen dan men verwacht had. Kleine vechtpartyen, oproerig geschreeuw, ontdekte komplotten, en arrestatien komen daarby in geene aanmerkingen. Na den afloop der groote revue, stroomde de menigte naar het standbeeld van *Napoleon*, om de onthulling by te wonen. By de revue had men van een korps kavalerie reeds den Marseillaanschen marsch gehoord; en onder weg naar de kolom hoorde men denzelven door eenig volk aanheffen. Toen het kleed van het standbeeld afviel, hoorde men een daverend geschreeuw van *Leve Napoleon! Leve de Keizer!*—De zuil heeft eene hoogte van 118 voeten, op een voetstuk van 22 voeten, en prykte tot in Mei 1814 met het 10 voeten hooge metalen standbeeld van *Napoleon*, als Romeinsch Keizer met den mantel en lauwerkrans afgebeeld. Op gezegd tydstip werd dit standbeeld er afgenomen, en daarna versmolten. Het nieuwe metalen standbeeld heeft 11 voeten hoogte, en stelt *Napoleon* voor met den militairen rok, de epauletten, den overrok met opslagen, den driekanten hoed, de hooge laarzen met gouden sporen, zynen degen en zelfs den verrekyker, waarvan hy zich op het slagveld pleeg te bedienen. Men had aan den voet der kolom, op het oogenblik der inwyding, eenige officieren en soldaten van de oude keizerlyke garde in de uniformen van 1814 vereenigd: een luitenant-kolonel der jagers te paard, een luitenant der grenadiers te paard, een jager te voet en een sapeur der oude garde, allen in groote tenue en versierd met de orde van het legioen van eer *met de beeldtenis van Napoleon.*

— Des avonds had het monster-concert plaats, hetwelk door een verdovend gedruis van 300 tamboers een aanvang nam. De Marseillaansche marsch deed de beste uitwerking op de Parysenaars; men hief dat revolutionair gezang van 1792 met luider stem aan.—De menigte was verbazend, en het geweld maakte in de verte eenen verschrikkelyken indruk.—Vervolgens had het spiegelgevecht op de Seine, de vuurwerken en de illuminatie plaats.

— Men moet intusschen erkennen, dat de Franschen veel belang stellen in het zingen van den Marseillaanschen marsch, daar zy verklaren, dat dit monster-concert, hetwelk 45,000 francs gekost heeft, niet heeft voldaan, maar dat die marsch alle verwachting te boven ging en alleen het geld waardig was. Waarom zou hun die marsch zoo veel waardig zyn? Waarom stellen zy nog zoo veel belang in den aardsdwingeland?—Waarom gilden zy, als uit eenen mond, *leve Napoleon!* toen het standbeeld ontdekt werd? *Le Temps* zegt: "Het standbeeld van *Napoleon* werd door een gedonder van toejuiching en het geschreeuw van *leve de Keizer!* begroet."—Is het niet, omdat zy met dien Dwingeland en met dien marsch Europa overweldigden, onderdrukten en uitzogen, en zulks gaarne voor de tweede maal willen doen?

Aug. 1.—Men heeft opgemerkt, dat de russische ambassadeur, de graaf *Pozzo di Borgo*, sedert eenige dagen niet op de Tuilleries, noch op de diplomatique conferentien is verschenen. Er heerscht eene groote verkoeling tusschen onze doctrinairen en den russischen ambassadeur.

Aug. 4.—Onder de rubriek *inwendige krisis* brengt de *Gazette* van den 3 Augustus de vele onlusten, welke de July-feesten op onderscheidene plaatsen hebben te weeg gebragt. Op de meeste plaatsen zyn de kreeten: *Leve de vryheid! weg met de forten!* aangeheven. Te Bourges werd het couplet: *Soldat du drapeau tricolore* openlyk gezongen, en op een maaltyd de toast van: *weg met de forten* toegejuicht.—Te Metz werd den Marseillaanschen marsch, het *salut de l'empire*, enz. gezongen, en werden ongeregeldheden begaan.

Aug. 5.—Te Marseille hebben verschrikkelyke wanorden op de drie feest-dagen plaats gehad. De gendarmerie heeft verscheidene charges moeten doen. Er wordt niet by gezegd, of zulks op het volk, of op de nationale garden is geschied; waarschynlyk op de laatstgemelden, dewyl deze oproerig zyn geweest, en den kreet van: *Weg met de bastilles!* hebben doen hooren. Ook wordt in dat berigt gezegd, dat de linietroepen met de bajonet een aanval op de oproerlingen hebben gemaakt, en, dat by de weigering van een kapitein om op hen te doen vuren, de kommissaris van politie *Coutelle* had gezegd: *Draal niet, het zyn anarchisten.*

ENGELAND.

Londen, July 31.—De bekende yveraar voor de afschaffing van den slavenhandel, de heer *William Wilberforce*, is eergisteren alhier overleden, in den ouderdom van 74 jaren.

Aug. 3.—Onze dagbladen zyn opgevuld met berigten ... uitgevaardigd, vindt men ook de volgende

"ACTE VAN EITROEPING.

"Op den 24 July heeft het volk, in groote menigte, vry van allen in- of uitwendigen invloed, zonder dwang, zynde de stad door de troepen verlaten, in de raadzaal van deze edele en getrouwe stad van Lissabon vergaderd, uit eigen en vryen wil, en met eene tot dus verre nimmer gehoorde eenstemmigheid, vrouw dona *Maria II* dochter van den onsterfelyken *Pedro IV*, voor welke het volk gereed is den laatsten druppel bloeds te storten, zoo als alle getrouwe Portugezen te allen tyd gereed zyn zulks voor hunnen wettigen Souverein te doen, uitgeroepen en verklaard voor deszelfs wettige Koningin, en ten einde hiervan zoude blyken, is de tegenwoordige acte opgemaakt en door alle aanwezigen onderteekend."

(*Volgen duizenden van onderteekeningen, van welke* de Times *de vyf eerste overneemt.*)

DUITSCHLAND.

Berlyn, Aug. 1.—Nopens het ontdekte komplot in Rusland, hetwelk ten doel had den Keizer te vermoorden, verneemt men, dat in Petersburg verscheidene poolsche officieren waren aangekomen, met passen uit Genève, waarop zy als reizende kooplieden in horologien vermeld stonden. Het russische gouvernement schynt opmerkzaam op deze vreemdelingen gemaakt te zyn, en hunne papieren hebben eene uitgestrekte zamenzwering doen ontdekken. De meeste dier poolsche officieren zyn gearresteerd.

Frankfort, Aug. 2.—Uit Genève schryft men, dat een groot getal Franschen, aanhangers van *Karel X*, die zich aldaar sedert eenigen tyd ophielden, onverwachts zyn vertrokken.

— Uit Straatsburg heeft men berigten tot den 30 July volgens welke de July-feesten aldaar rustig zyn afgeloopen. Na de revue der linietroepen en der nationale garde, defileerden dezelve voor den generaal *Blayer* en voor de autoriteiten van het departement; twee pelotons van het 1ste bataillon grenadiers der nationale garde deden by het defileren den kreet van *Leve de vryheid! Weg met de forten!* hooren. Een officier van een dier pelotons had aan zyne kameraden verklaard, dat de nationale garden, zoodra zy onder de wapenen waren, geene kreeten behoorden aan te heffen, en dat zoo zy het evenwel deden, hy verpligt zou zyn, de kompagnie te verlaten. Intusschen zyn de kreeten aangeheven.—Des avonds werd in den schouwburg *les Enfans d'Edouard* vertoond; tusschen de bedryven werd er van wege het bestuur twee telegrafische depeches voorgelezen, welke dien dag uit Parys waren ontvangen, gedagteekend 28 July, de eene des morgens en de andere des avonds, waarin wordt gezegd, dat de twee eerste feestdagen in Parys rustig waren afgeloopen; dat de Koning, by de revue met de grootste geestdrift was ontvangen; dat meer dan 200,000 vreemdelingen zich in de hoofdstad bevinden om de feesten by te wonen; doch dat er de beste orde heerschte, en op den eersten dag slechts 2 personen waren gearresteerd, die oproerige kreeten hadden aangeheven. Het voorlezen van deze berigten had eene verkeerde uitwerking, daar dezelve werden uitgefloten.

— Uit bovenstaande artikel bemerkt men, dat de geest in Straatsburg ook revolutionair is, en men gaarne in Parys eenige beweging had gezien.—De fransche dagbladen doen duidelyk den geest van de Franschen of ten minste van een gedeelte derzelven kennen. De *Tribune* noemt het *onregtvaardig*, dat men de doodstraf voor roovers, moordenaars en brandstichters heeft ingesteld; doch zegt, dat het *regtvaardig* zou zyn, dat men de doodstraf op de Vorsten alleen in toepassing bragt. Dat fransche dagblad wil dus, even als in 1792, alle vorsten doen vermoorden, zonder onderscheid en zonder reden, en de moordenaars met lauweren bekroonen. Ons dagblad meent, dat de *Tribune* wel in staat zal zyn, om de genen aan te wyzen, die andermaal een aanslag op het leven van Keizer *Nicolaas* hebben beproefd, daar dezelve openlyk heeft verklaard, *de onderaardsche wegen zeer naauwkeurig te kennen, welke van Parys naar Petersburg en andere hoofdsteden geleiden, ten einde de troonen te doen springen.*

RUSLAND.

Petersburg, July 24.—In het afgeloopen jaar is de buitenlandsche handel voor Rusland in vele opzigten voordeelig geweest. Uitgevoerd zyn voor 262,654,683 roebels aan koopwaren, en ingevoerd voor 196,036,830 roebels, zoo dat voor 66,671,853 roebels meer is uit- dan ingevoerd. Aan goud en zilver is uitgevoerd voor 42,682,861 roebels. De hoofdzakelyke uitvoer-artikelen waren granen, vlas, hennep en talk.

— Den 27. Juny is te Orenburg eene Bucharische karavane uit de Kirgische Steppe aangekomen; dezelve bestond uit 496 kameelen, waarvan er 114 met levensmiddelen voor de reis beladen waren. Deze karavane of dit reisgezelschap was 42 dagen vroeger van Chiwa vertrokken, en had dien weg, de rustdagen er afgerekend, in 27 dagen afgelegd. De door dezelve medegebragte waren bestaan in boomwol, van boomwol vervaardigde goederen, edelgesteenten, shawls en vruchten, ter somme van 300,000 roebels.

July 27.—Den 23 dezer is de vleugel-adjudant, kapitein *Butenieff*, uit Turkye alhier aangekomen met den volgenden brief van den generaal-adjudant graaf *Orloff*, gedagteekend Bujukdere den 11 July:

"Ik heb het geluk, Uwe Keizerl. Majesteit te berigten, dat de naar Anatolië afgezondene staf-officier, baron *Lieven*, den 6 July alhier is terug gekomen, met het berigt, dat *Ibrahim*-Pacha met al zyne troepen den terugtogt over den Taurus heeft volbragt. Den 7 dezer, den geboortedag van Z. K. M., overgaf ik aan den Reis-Effendi eene nota, waarin ik om de toestemming des Sultans verzocht tot den terugkeer van onze troepen naar Rusland. Den 8 ontving ik van de Porte het gewenschte antwoord. Den 9 werd aan de troepen bevel gegeven, zich in te schepen, hetwelk ook denzelfden dag werd uitgevoerd. Den 10 July, des morgens om 11 ure, ligtte het keizerlyk eskader, met de landingstroepen aan boord, het anker, verliet den Bosphorus en rigtte zyn koers naar Ruslands havens.

"(*Get.*) De generaal-adjudant graaf *Orloff.*"

TURKYE.

Konstantinopel, July 10.—Graaf *Orloff* zal zich binnen weinige dagen naar Odessa inschepen. Men verneemt, dat de graaf eene nieuwe belangryke zending van zynen Monarch heeft ontvangen, en dat hierdoor zyn vertrek wordt bespoedigd. Men weet, dat hy in de laatste jaren door het russische kabinet steeds als onderhandelaar is gebruikt geworden.

Voor het vertrek der russische vloot, hebben de opper officieren eene afscheid-audientie by den Sultan gehad die hen met veel vriendschap heeft ontvangen, en aan hen geschonken heeft doen ter hand stellen. Behalve de tien met brillanten omzette eereteekens voor de tien russische generaals en admiraals, heeft de graaf *Orloff* ontvangen 700 gouden eereteekens of medailles voor het korps officiers en 2400 zilveren, om onder de overige militairen uit te deelen.

— Uit Griekenland heeft men bevredigende berigten. Er heerscht orde en rust. De landman houdt zich yverig bezig met het bebouwen van den grond; de welgezetene bewoners beginnen smaak in de europesche zeden en gebruiken te krygen.—De Porte schynt thans vertrouwen in de Grieken te stellen, en het niet meer als rebellische onderdanen te beschouwen; zy zou, in tyd van nood, op hunnen bystand rekenen.

Landverhuizers.

" *De liefde tot zyn land is ieder aangeboren,*" zegt de Prins onzer Vaderlandsche dichters in zyn allerverdienstelykst treurspel GYSBRECHT VAN AMSTEL; en geen dichter of redenaar heeft voor of na hem, ooit den invloed der ware vaderlandsliefde op het menschelyk karakter omschreven, zonder van dezen ingeschapen natuurtrek als een onwedersprekelyk bewys der heilzame en volksheil bevorderende deugd te gewagen. Onze eeuw, zoo vruchtbaar in zeldzame en buitengewone verschynselen, levert echter, ter opzigte van dien algemeenen stelregel, zeer in het oog loopende uitzonderingen op, zoo zelfs dat men by sommige volken, vooral by enkele Duitschers die anders zoo byzonder sterk aan hunnen geboortegrond gehecht zyn, dat van hen het zoogenoemde *heimwee* ontleend is, het landverhuizen voor eenen hoogst noodzakelyken en onvermydelyken burgerpligt is begonnen aan te merken, en met de vervulling van dien pligt het individueel, maatschappelyk en zedelyk geluk in het naauwste verband is begonnen te beschouwen. Hoe veel duizende Duitschers heeft men, gedurende ettelyke jaren, hunnen geboortegrond niet eigenwillig zien verlaten en naar *Noord-Amerika* zien verhuizen om daar, met inspanning van vereenigde krachten, te gaan zoeken, wat zy, volgens hunne eenparige getuigenis te vergeefs op hunnen voorvaderlyken bodem zochten : rust, vryheid en levensgenot? Hoe velen hebben wy er, na de verovering van *Algiers*, niet naar de Afrikaansche kust zien vertrekken om daar te genieten, wat hun eigen vaderland hun schaars of in geenen deele opleverde? Hoe velen zyn er, sedert vroegere jaren, om van geene andere ryken te gewagen, niet naar ons Vaderland komen afzakken, met opoffering der ingeschapen zucht, om op eigen Vaderlandschen bodem te wonen, te werken en te bestaan? Het zou ons op eenen te langen weg voeren, om na te gaan in hoe verre dit oneigenaardig en algemeen verlaten van den Vaderlanhschen grond te billyken zy, en ons slechts bepalen tot de eenparige betuiging der meeste Duitsche landverhuizers, dat het hun niet langer mogelyk is in een' staat te wonen, in een land te leven, waar het despotismus, in spyt van volksverlichting en volksbeschaving, den redelyk vryen mensch onder het yzeren juk der hartelykste dienstbaarheid en slaverny by voortduring, doet gebukt gaan ; waar eigendunkelyke gezagsaanmatiging al de levensvreugde van den arbeidzamen burger op de ondragelykste wyze verbittert.

Zulk eene openhartige betuiging kwam ons nog dezer dagen voor, uit den mond van een' zeer beschaafden Wurtemberger, die met vyf honderd zyner landgenooten, in vyf schepen hier aangekomen, naar *Noord-Amerika* verhuist, en ons zyne blydschap betuigde, als onafhankelyk wereldburger den Nederlandschen grond te mogen betreden, waar zoo veel goeds, zoo veel maatschappelyk geluk, zoo veel genot van ware bestaanbare volksvryheid heerscht, en de inwoner des lands zich geenszins in de rampzalige noodzakelykheid bevindt zynen geboortegrond te verlaten, om elders rust, tevredenheid en dankwekkende levensvreugde te gaan zoeken.

Als een blyk zyner erkentelykheid voor het betreden van onzen Vaderlandschen bodem, deelde hy ons de hier volgende ongekunsteld opregte beschryving mede van hunne aankomst op het *Lobith*.

" Wy kwamen met onze schepen op het *Lobith*, op de grenzen van *Nederland*, aan. Alle reisgenooten, waarvan het meerderdeel Wurtembergers zyn, schenen my toe oneindig vergenoegder dan in *Mamheim* Ik bezag de omstreken van dit dorp en begaf my vervolgens naar den burgemeester, die my als een zeer regtschapen man voorkwam. Ik sprak met hem over onze reis en ons oponthoud alhier, en ontving van hem de verzekering, dat hy, zoo ver de grenzen van zyn bestuur zich uitstrekten, my gaarne het verlangde dienstbetoon wilde bewyzen. Hierna ging ik het dorp zelve in oogenschouw nemen, dat zeer net en goed gebouwd is, en vond de inwoners, verre boven onze verwachting, minzaam vriendelyk, dienstvaardig en liberaal. Ik bezocht de dorps school. Gebouw, inrigting, onderwyzers, heerschende orde en doeltreffend onderrigt, alles riep my, als het ware, toe : *hier is het schoolonderwys te huis!*— Tot onze verwondering, (want by ons te lande heb ik dikwyls geheel anders over *Holland* hooren spreken) kwamen de bewoners ons voor als regt gelukkige en met hun lot vergenoegde menschen, die zich in het genot der ware volksvryheid mogen verheugen en de vruchten eener algemeene welvaart met dankbare harten genieten. Heil elk land, waar het regeringsbestuur het zich ten hoofdpligt stelt, voor het doeltreffendste onderwys der jeugd te zorgen en te waken, dat met regt als de grondslag van ware volksbeschaving, als de kiem van maatschappelyk geluk kan beschouwd worden! Heil alle volken, by wie de algemeene welvaart in vryheid van handel en arbeid, in vlyt en wyze spaarzaamheid gelegen is; waar het gouvernement het volksgeluk als zyn eigen geluk beschouwt, en dit met alle krachten zoekt te bevorderen, niet slechts met betrekking tot het algemeen *materieel*, maar vooral ook met opzigt tot het algemeen *staatkundig* en *zedelyk* belang, hetwelk menschen tot christenen en christenen tot zedelyk vrye wezens, en zedelyk vrye wezens tot kinderen Gods maakt. Na dit alles hier in oogenschouw genomen te hebben, begaf ik my weder naar den Rynkant en naar onze schepen. Ik vond daar, onder anderen, eenige kinderen van 6—11 jaar by elkander op grond zitten.— Een van hen, een meisje, zoo ik meen, van elf jaar, stond op en vlocht eenen krans van goudsbloemen en korenbloemen, en bood my dien, als de sierlykste kroon aan. Ik ontving dit voor myn gevoel dubbel streelend geschenk met dankbetuiging en maakte al de aanwezenden opmerkzaam op de veelbeteekenende kleuren dezer zoo kunstig zamengevoegde bloemen, vooral op het blaauw der schoone korenbloem, en besloot myne uitlegging aldus : Gelyk de heldere hemel ons dezelfde hemelsche kleur als dit eenvoudig bloempje aanschouwelyk maakt, zoo rein, onbeneveld en zielbekorend zy en blyve onze liefde! Ik zette my de aangeboden kroon op het hoofd en deelde met innig genot in de vreugde der gelukkige Nederlandsche jeugd."

Over de landstreek Adana, in Karamanie.

De vrede in het Oosten schynt thans verzekerd ; de voornaamste zwarigheid was het bezit van de landstreek van Adana, in Karamanie, ten noordwesten van Syrie, die MEHEMED-ALI-Pacha nog by laatstgemeld reeds zoo belangryk gebied wenschte te voegen, ten einde daaruit bouwstof tot eene vloot te vinden. Daar nu de vrede in het Oosten waarschynlyk tot behoud van den algemeenen vrede zal dienen, welke eene botsing aldaar zeer in gevaar kan brengen, en zulks natuurlyk ook op het Hollandsche-Belgische vraagstuk invloed moet hebben, zoo heeft het zonderling geval plaats, dat de vraag over het bezit van gindschen uithoek, van Klein-Azie, die den meesten onzer lezeren wel onbekend zal wezen, mede van invloed kan zyn op het welzyn en de rust van ons Vaderdand. Het zal dus niet ongepast zyn, van deze door Europeers weinig bezochte landstreek, eenig denkbeeld te geven.

Aan het zuid-oostelyk einde van het groote schier-eiland Klein-Azie, door de Turken naar een verminkt Grieksch woord Anadoli of het Oosten genoemd (waarvan de Franschen en wy Natolie gemaakt hebben), verheft zich het groote gebergte Taurus, hetwelk verder oostwaarts op tot in Perzie voortloopt en zich aldaar met andere bergen vereenigt. Dit zeer hooge gebergte is ryk aan houtgewas, en onderscheidt zich daardoor voordeelig van de Syrische bergen. Dezen toch, hoezeer ook beroemd wegens de cederen van den Libanon (die in den ouden tyd tot den scheepsbouw der Pheniciërs dienden) zyn daarvan reeds sedert eeuwen beroofd; die cederen werden reeds voor eene eeuw als eene groote zeldzaamheid, als een merkwaardig overblyfsel der oudheid, beschouwd, en bedroegen in 1756 niet meer dan twintig stuks. Daarentegen heeft men vry wat olyf- en moerbezieboomen, die zich op de terrassen van het gebergte verheffen. Deze nu zyn voor de inwoners zeer nuttig, maar niet geschikt tot timmerhout, waaraan over het geheel Syrie en vooral het tegenwoordig ongemeen kale Palestina zeer arm is.

Daarentegen is de Taurus, zoo als gezegd is, ongemeen ryk aan hoog geboomte, hetwelk aldaar geheele bosschen vormt. Het is dit gebergte, hetwelk vroeger door de Romeinen als grensscheiding tusschen hun ryk en dat van Syrie gesteld werd, nadat zy den grooten Antiochus hadden overwonnen. — Het ten zuiden naar Syrie toe gelegen land, van hetwelk het door den bergpas van Issus, waarin ALEXANDER DARIUS sloeg, was afgescheiden, heette oudtyds Cillicie, en was een van de Persische Koningen afhankelyk vorstendom. Onder de zwakke latere opvolgers van ALEXANDER, in Syrie, en, in den Romeinschen tyd was Cilicie een' tyd lang het verblyf van zeeroovers, die aldaar eene soort van gemeenebest hadden opgerigt, en de geheele Middellandsche Zee onveilig maakten, tot dat zy door POMPEJUS uitgeroeid of tot geregeld landbouwend leven genoodzaakt werden. Het was dus van nu of een Romeinsch wingewest, waarvan CICERO landvoogd was, (hy liet zich niet weinig op eene kleine overwinning over de naburige roovers voorstaan) hetwelk gedeeltelyk door ANTONIUS aan zyne beminde KLEOPATRA, *Koningin van Egypte, werd ten geschenke gegeven, omdat het zoo geschikt was voor den scheepsbouw.*—Naderhand bloeide het land, althans de hoofdstad Tarsus ongemeen door geleerdheid, en schynt het Romeinsche burgerregt te hebben gehad. STRABO zegt, *dat zy in zynen tyd door uitnemende geletterden Athene en Alexandrien overtrof.* Ook Soli, eene andere Cilicische stad, bragt groote mannen voort in wysbegeerte en dichtkunde. Na het verval des Romeinschen ryks bekwam Cilicie met het omliggende land tot aan den Euphraat eigene koningen wier land (onjuist) destyds Klein-Armenie genoemd werd, en die in de geschiedenissen der kruistogten beroemd zyn.— Cilicie werd vervolgens door de Turken ingenomen, en door hen Karamanie of land der Zwarten genoemd, waarschynlyk wegens de zwarte tenten der inwoners, die toen veelal herders waren. Het werd een afzonderlyk gebied, waarvan de Emirs of Sultans gedurig oorlog voerden met hunne landgenooten van den Ottomanischen stam, zoodat die veroveraars bykans geen gevaarlyker vyanden hadden dan de Karamanen, die zich ook doorgaans met hunne vyanden, de Grieksche keizers en TAMERLANS, vereenigden.

Zoo ver Karamanie zich langs de kust uitstrekt, is het, volgens de natuurlyke gesteldheid, in twee hoofddeelen te onderscheiden ; die de Ouden *Cilicia trachea* en *campetris*, of het *bergachtige* en *vlakke Cilicie* noemden. Het laatste nu is het landschap Adana, welks grenzen niet altyd dezelfde waren, Eertyds behoorde het aan het pachalik van Aleppo (en wordt derhalve ook thans door MEHEMED-ALI, als een aanhangsel van Syrie, geëischt), naderhand werd het daarvan afgezonderd, en eene afzonderlyke landvoogdy ; vervolgens werd ook hiervan een gedeelte tot het tegenover liggende eiland Cyprus getrokken, doch, zoo het schynt, naderhand daarvan weder afgenomen. Ten noorden wordt het door den Taurus bepaald, welke, volgens den bekenden reiziger KINNEIR, met heerlyke pyn- en dennen-bosschen begroeid is, en door welken een aantal naauwe passen geleiden, alwaar, volgens dienzelden reiziger, eene hand vol onversaagde en wel gepostoerde mannen het talrykste leger de spitse kon bieden. Het is dus niet te verwonderen, dat de krygskundige IBRAHIM liever *die* natuurlyke grenzen heeft, dan den veel breederen pas van Issus naar Syrie, waar de nederlaag van een zoo talryk leger als dat van DARIUS (600,000 man) plaats vond.— Tarsus de hoofdstad, ligt een kwartier uurs van de beroemde rivier Cyosmus, die het vroeger doorstroomde, en wordt door *dertig* duizend inwoners, meest Turken, bewoond, en is zoodanig door tuinen en boomgaarden omringd, dat het zich van verre als een park vertoont.— De omstreken zyn zeer vruchtbaar in tarwe, gerst, vlas, katoen, galnoten en koper, en het dryft grooten handel met Maltha, een gewigtige reden, waarom de Engelschen niet gaarne dat land in handen van den werkzamen en zeer op *monopolien* gestelden, en tot de Franschen overhellenden Pacha van Egypte zouden zien.

De weg naar Adana, acht uren verder ten Oosten, loopt door eene heerlyke vruchtbare vlakte, vol katoenplantingen, boomen en wyngaarden, die meest door Grieken bewoond is. Deze stad wordt voor byzonder oud gehouden, en is omtrent zoo bevolkt als Tarsus; zy ligt aan de rivier Jarus. Ook Adana is door perziken-, abrikozen-, vygen-, olyf- en moerbezie-boomen omringd. Deze voortreffelyke gesteldheid des lands is echter gedeeltelyk nutteloos, want, volgens KINNEIR, is het land, ten Oosten van Adana, onbewoond en onbebouwd. Misis, het oude weleer zoo bloeyende Moproestia, de hoofdstad van Klein-Armenie, is thans een slecht dorp. Nog verder, naar den kant van Syrie, is het land ook onbevolkt, en men komt weldra aan de vervallene stad Kastanlé, het oude Castabala ; alsdan vertoonen zich platte streeken met veel wild, en eene zeer boschryke bergëngte. In den hoek, tusschen Karamanie en Syrie waar D'ANVILLE het tooneel van den slag van Issus zocht, ligt het vervallene Ayas. Meer noordwaarts ligt Ainzawa of Arazarba.

Zie daar het landje, hetwelk de twistappel was tusschen den hersteller van het Eygptische ryk en den souverein van het vervallene, weleer zoo magtige wereldryk der Ottomannen. MEHEMED-ALI kan zoo good natuurlyke grenzen (het Taurus gebergte) ten zyne behoeve aanvoeren, als zyn mededinger (de engte van Syrie). Dat Frankryk, de groote vriend der natuurlyke grenzen, in het geheim op de zyde van MEHEMED is, gelyk Rusland openlyk op die van de Sultan, is klaar : eene meer twyfelachtige, meer dubbelzinnige handeling spelen Oostenryk en Engeland. Het eerstgemelde is altyd de vriend van den Sultan geweest, doch kiest thans minder openlyk en stellig zyne party, omdat het waarschynlyk ook ongaarne de Russen in den Bosphorus ziet. Engeland is blind genoeg, om in het midden der *achttiende* eeuw, zich als eene boot op sleeptouw te laten nemen, en wel op sleeptouw van zynen natuurlyken mededinger.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerÿ van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prÿs derzelve is ƒ12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prÿs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.